

عنوان مقاله:

آینده روش های تدریس در مدارس ابتدایی: نگاهی به افق پیش رو

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه محمدزمانی علی آباد - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش رفسنجان، کرمان، ایران

فاطمه قاسمی - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش رفسنجان، کرمان، ایران

نجمه نخعی ناصریه - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش رفسنجان، کرمان، ایران

فاطمه نوری سرخانی - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش رفسنجان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

مدارس ابتدایی به عنوان پایه ای ترین مرحله نظام آموزشی، نقشی حیاتی در شکل گیری شخصیت و آینده دانش آموزان ایفا می کنند. روش های تدریس به عنوان عنصری کلیدی در این فرایند، همواره مورد توجه و بحث کارشناسان تعلیم و تربیت بوده است. با توجه به سرعت تحولات در دنیای امروز، ضرورت بازنگری و به روزرسانی روش های تدریس در مدارس ابتدایی بیش از پیش احساس می شود. روش های سنتی تدریس که مبتنی بر حافظه محوری و انتقال یک طرفه اطلاعات بودند، دیگر پاسخگوی نیازهای دانش آموزان نسل امروز نیستند. در دنیای کنونی که اطلاعات به سرعت در حال تغییر و تحول است، دانش آموزان نیازمند مهارت هایی نظیر تفکر انتقادی، خلاقیت، حل مسئله و کار گروهی هستند که در روش های سنتی تدریس به طور کامل به آنها پرداخته نمی شود. آینده روش های تدریس در مدارس ابتدایی، موضوعی حائز اهمیت است که باید به طور جدی مورد توجه قرار گیرد. روش های تدریس نوین می توانند به ارتقای کیفیت آموزش، افزایش انگیزه و رغبت دانش آموزان به یادگیری، و در نهایت تربیت نسلی خلاق، نوآور و کارآمد کمک کنند. در این مقاله، به بررسی آینده روش های تدریس در مدارس ابتدایی پرداخته می شود. با نگاهی به افق پیش رو، روش های نوینی که در حال شکل گیری هستند، مورد بررسی قرار خواهند گرفت. از جمله این افق ها می توان به استفاده از فناوری های نوین، رویکردهای فعال یادگیری، و تمرکز بر یادگیری عمیق اشاره کرد. همچنین، چالش ها و فرصت های پیش روی تحولات روش های تدریس در مدارس ابتدایی مورد بحث و بررسی قرار خواهند گرفت.

کلمات کلیدی:

آموزگاران، دانش آموزان، مدارس ابتدایی، روش تدریس، تاریخچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938631>

